

แพะรับบาป

ชาวยุโรปที่ได้พบเห็นหมู่เกาะ Galapagos เป็นคนแรกคือบาทหลวง Fray Thomas de Berlanga โดยในปี พ.ศ. 2078 ขณะที่เขาแล่นเรือใบจากปานามา สูเปรู กระแสน้ำได้พัดพาเรือไปทางทิศตะวันตกจนกระทั่งเรือเดินทางถึงเกาะๆ หนึ่งในกลางมหาสมุทรแปซิฟิก เมื่อกลาสิเรือได้เดินทางขึ้นบกเพื่อแสวงหาน้ำจืด ได้เห็นเต่ายักษ์และฝูงแมวน้ำจำนวนมากมายเรียงรายเต็มเกาะ บาทหลวงจึงได้ตั้งชื่อหมู่เกาะนี้ว่า Galapagos ซึ่งเป็นคำในภาษาสเปนที่แปลว่า เต่ายักษ์

หมู่เกาะ Galapagos ถือกำเนิดจากการระเบิดของภูเขาไฟใต้ทะเลเมื่อประมาณสองล้านปีมาแล้ว หมู่เกาะนี้ตั้งอยู่ห่างจากฝั่งของประเทศเอกวาดอร์ในอเมริกาใต้ ประมาณ 1,000 กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะทั้งหมด 13 เกาะ ได้แก่เกาะ Isabela ที่ใหญ่ที่สุด เกาะ Fernandina, San Salvador และ Santa Cruz เป็นต้น หมู่เกาะมีเนื้อที่รวมประมาณ 7,500 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2378 Charles Darwin ที่มีวัยเพียง 26 ปี ได้โดยสารเรือชื่อ Beagle มาเยือนเกาะๆ นี้ Darwin นั้นสนใจสรรพสัตว์ทุกชนิดที่บินได้ ว่ายน้ำได้ เดินได้ และคลานได้ ได้เห็นเต่ายักษ์ นก ต้นไม้ ปู กิ้งก่า หลากหลายพันธุ์อาศัยอยู่บนเกาะ จึงได้ประมวลความคิดของเขา เรื่องกำเนิดของสิ่งมีชีวิตบนโลก ลงในหนังสือชื่อ On the Origin of Species by Means of Natural Selection เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ได้ปฏิรูปโลกของความรู้ด้านชีววิทยาอย่างมโหฬาร

ปัจจุบันนักชีววิทยายอมรับว่าหมู่เกาะ Galapagos เป็นสวนสวรรค์แห่งอีเดน เป็นสถานที่ที่ นักชีววิทยาสามารถศึกษาความหลากหลายและความแตกต่างของพืชและสัตว์ได้อย่างดีเลิศ เพราะสิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนหมู่เกาะแต่ละเกาะได้มีวิวัฒนาการในตัวอย่างอิสระเสรี จนแทบจะไร้การรบกวนจากโลกภายนอกอย่างสิ้นเชิง กระแสน้ำอุ่น Humboldt จากทวีปแอนตาร์กติกาที่ไหลเลียบฝั่งของทวีปอเมริกาใต้ เวลาเลี้ยวผ่านไปทางทิศตะวันตกได้ไหลสู่หมู่เกาะ Galapagos เหตุการณ์เช่นนี้ได้ทำให้สิ่งมีชีวิตบนเกาะสามารถดำรงชีพอยู่ได้นานนับเป็นล้านปี

ในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 16 และ 17 โจรสลัดอังกฤษได้อาศัยหมู่เกาะนี้เป็นที่หลบซ่อนและลู่โจมปล้นชาวประมงเชื้อชาติสเปน ในเวลาต่อมาเมื่อนักล่าแมวน้ำและนักล่าปลาวาฬได้เข้ามาตั้งหลักแหล่งบนเกาะ กระบวนการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ของเต่ายักษ์และแมวน้ำก็เริ่มขึ้น "มนุษย์" กลุ่มนี้ยังได้นำแพะ แกะ แมว สุนัข หนู ลา ฯลฯ ขึ้นมาบนเกาะอีกด้วยซึ่งสร้างความวุ่นวายต่อระบบนิเวศของเกาะมาก

เพราะนักล่าสัตว์เหล่านั้นได้สังหารเต่ายักษ์ไปเป็นจำนวนหมื่นเพื่อเอาไขมันไปบริโภค นักต่างเกาะได้นำโรคภัยมาสู่บนเกาะ ทำให้บนเกาะที่มีภูมิคุ้มกันโรคต้องล้มตายไปมากมาย จากครั้งหนึ่งในอดีตที่แทบทุกเกาะมีเต่ายักษ์ ปัจจุบันนี้มีแต่เกาะ Isabela และ Santa Cruz เท่านั้นที่ยังคงมีเต่ายักษ์อยู่

จึงในปี พ.ศ. 2502 รัฐบาลเอกวาดอร์ก็ได้ประกาศให้หมู่เกาะ Galapagos เป็นหมู่เกาะสงวนแห่งชาติ และในปี พ.ศ. 2532 นั้นเอง UNESCO ก็ได้ประกาศให้หมู่เกาะนี้เป็นแหล่งมรดกโลก

เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2538 C. Macfarland แห่งมูลนิธิ Charles Darwin ได้ประกาศในที่ประชุมของ Royal Society ของอังกฤษว่า ปัจจุบันนี้สิ่งมีชีวิตบนหมู่เกาะ Galapagos กำลังถูกสัตว์และพืชต่างเกาะบุกรุกเข้ามาทำร้ายอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพะบนเกาะ Isabela ซึ่งเมื่อ 15 ปีก่อนมีเพียง 10 ตัว ปัจจุบันนี้มีถึง 100,000 ตัว แพะเหล่านี้ได้บริโภคใบไม้และทำลายป่าบนเกาะ จนกระทั่งเต่ายักษ์ไร้ที่หลบร้อนและไร้ตะบองเพชรจะบริโภค ทำให้เต่าต้องล้มตายไปเป็นเปื้อน เหตุการณ์นี้กำลังมีผลทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวที่นำเงินเข้าประเทศเอกวาดอร์ปีละมากๆ ถูกกระทบกระเทือนอย่างแรง

MacFarland และ J. Fitter แห่งมูลนิธิ Galapagos Conservation ได้เสนอความคิดให้รัฐบาลเอกวาดอร์ลงมือจัดการกับแพะก่อน เพราะแพะแพร่พันธุ์ได้รวดเร็ว และการที่มันชอบกินใบไม้ ใบหญ้าได้ทำให้ป่าโล่ง จนเป็นป่าให้พรวนทั้งหลายเห็นมันง่าย ส่วน Homo sapiens ที่ได้พากันอพยพเข้าไปทำมาหากินบนเกาะจำนวนมากขึ้นๆ ทุกปีนั้น รัฐบาลเอกวาดอร์ก็เช่นรัฐบาลในประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายได้ พบว่าการยิงแพะง่ายกว่าการควบคุมคน ครับ